తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ..

జూన్ - 2023

తెలంగాణలో మరో తిరుపతిగ
తన 'హరినామక్షేత్రము'ను
ఏర్పాటు చేయుటకై
తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని
లీలల ధారావాహికం

3వ భాగం

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ..

3వ భాగము

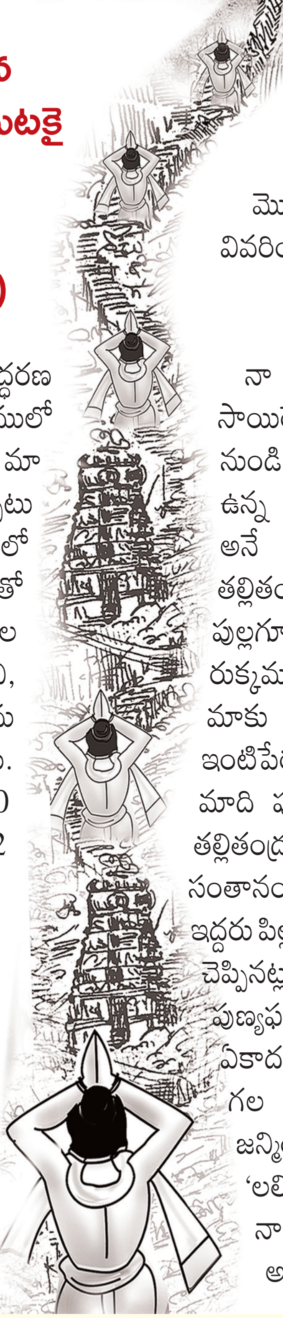

తెలంగాణలో మరో తిరుపతిగ తన 'హరినామక్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయుటకై తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని లీలల ధారావాహికం

పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవింద దాసు)

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తన భక్తుల ఉద్ధరణ కోసమని సిద్ధిపేటకు 7 కిలోమీటర్ల దూరములో ఉన్న చిన్నగుండవెల్లి అనే మా స్వగ్రామం లోని మా తోటబావి వద్ద తన "హరినామ క్షేత్రమును" ఏర్పాటు చేసుకోదలచారు. స్వామివారు స్వయంగా ఈ క్షేత్రంలో స్థిరనివాసమేర్పరచుకొని, ఇక్కడి ప్రజలను తిరుమలతో సమానంగా అనుగ్రహించదలచుకున్నారు. తిరుమల ఆలయాన్ని కనీసం రెండు ప్రాకారాల వరకైనా నిర్మించి, వివిధ భక్తబృందాలచే అఖండ హరినామ సంకీర్తనలను ఏర్పాటు చేయుట నా కర్తవ్యంగా దిశా నిర్దేశం చేశారు. ఈ సంకల్ప సిద్ధి కోసం స్వామివారు సం॥ 2000 నుండి కావలసిన శిక్షణను ఇచ్చుచు సం॥ 2022 ఏప్రిల్ లో తన అసలు లక్ష్యమును తెలిపారు.

ప్రస్తుతము ఈ లక్ష్యాన్ని నెరవేర్చుటకు కావలసిన శిక్షణను కొనసాగించుచున్నారు. స్వామివారు ప్రసాదించిన సేవల ద్వారా తగిన యోగ్యతను సాధించి హరినామ క్షేత్రమును ఏర్పాటు చేయవలసిందిగా దిశా నిర్దేశం చేశారు. నా జీవితములో స్వామివారి ప్రత్యక్ష లీలలు సం॥ 2000 లో ప్రారంభమైనప్పటికీ పరోక్షంగా నా పుట్టుక, రూపురేఖలు, బాల్యం, విద్యాభ్యాసం, గుణాలు అన్నీ ఈ సంకల్పానికి అనుగుణంగా ప్రసాదించాడు.

ఈ భాగం నుండి నా పరిచయంతో పాటు స్వామివారు ప్రసాదించిన అనుభూతులను మొదటి నుండి ఒక్కొక్కటి వరుస క్రమంలో వివరించుచున్నాను.

నా పరిచయం

నా పేరు పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి. మాది సిద్ధిపేట నుండి 7 కి.మీ దూరంలో ఉన్న చిన్నగుండవెల్లి అనే గ్రామము. మా తల్లితండ్రులు కీ.శే పుల్లగూర్ల వెంకటరెడ్డి, రుక్కమ్మ దంపతులు. మాకు 'గడీల' అనే మరో ఇంటిపేరు కూడ కలదు. మాది పూర్తిగా వ్యవసాయ ఆధారిత కుటుంబం. మా తల్లితండ్రులకు చాలా రోజుల వరకు సంతానం కలగలేదు. సంతానం కోసం దేవుళ్ళను ప్రార్థించారు. నా కంటె ముందు ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టి చనిపోయారట. చివరికి వారి గురువులు చెప్పినట్లు పిల్లల కోసమని ప్రత్యేక పూజలు చేశారట. దాని పుణ్యఫలముతోనే నేను తేది 05-07-1960 తొలి ఏకాదశి రోజున మా ఊరికి మరో 7 కి.మీ దూరమున గల మా అమ్మమ్మ గారి గ్రామమైన అప్పనపల్లిలో జన్మించానన్నారు. నా తరువాత ఒక చెల్లెలు 'లలిత' కలదు. నన్ను అత్యంత ప్రేమతో పెంచారు. నాకంటే ముందు ఇద్దరు చనిపోవుట వలన మా అమ్మ నాకు దిష్టి తగలకుండా ఉండుటకని

మగపిల్లవాణ్ణైనప్పటికీ ముక్కు, చెవులు కుట్టించుట, ఒక సంవత్సరము వరకు కొత్తబట్టలు కట్టకుండుట చేసిందట.

నాకు చిన్నప్పటినుండి శ్రీవేంకటేశ్వరుడంటే అమితమైన ఇష్టము. ఎవ్వరూ చెప్పనప్పటికీ 2వ తరగతి నుండి స్వామివారికి ప్రతి శనివారం ఉపవాస దీక్ష చేసేవాడిని. ప్రతి పూజలో ''నన్ను ఈ లోకానికి ఉపయోగపడే ఏదేని ఒక మంచి పనికి ఉపయోగించుకొండ''ని ప్రార్థించేవాడిని. మాది మాంసాహార కుటుంబం ఐనప్పటికీ నేను చిన్నప్పటి నుండి శాకాహారిని. పదవ తరగతి నుండి మాంసాహారిగా మారాను.

ఊరిలో మాకు తగినంత భూమి ఉన్నప్పటికీ, నీరు లేక పంటలు పండక అత్యంత దయనీయ స్థితిలో బాల్యం గడిచింది. మొదట్లో మా వ్యవసాయం చక్కగా ఉండేది. ఒక నాలుగు బావులు, 70 నుండి 80 వరకు పశువులు, వాటికి రెండు దొడ్లు ఉండేవి. వంశపారంపర్యంగా వచ్చిన భూమితో పాటు మా తల్లితండ్రుల స్వార్జితంగా ఇల్లు, మరికొంత భూమిని కొన్నారు.

మా ఇల్లు చక్కగా సౌకర్యవంతంగా ఉంటుంది. రెండున్నర అడుగుల మందం గల మట్టిగోడలతో కట్టబడ్డది. కట్టె స్తంభాలతో, దృఢమైన ముఖద్వారం, వెనుక కట్టెభేదము, ఇంటి ముందు అరుగులు కలిగి ఉంటుంది. మాకున్న నాలుగు బావులలో తోటబావి ముఖ్యమైనది. తోట, పశువులు అక్కడే ఉండేవి. రోజులో చాలావరకు అక్కడే గడిపేవారిమి.

మా తండ్రి తెలివైనవాడు, ధర్మాత్ముడు, నీతిమంతుడు. మా ఊరికి ఒక పర్యాయం సర్పంచ్ గా ఉన్నాడు. ఈయనకు భూమి అంటే ఎంతో ఇష్టం. ఎంత ఆర్థిక ఇబ్బందులు ఉన్నప్పటికీ ఒక్క ఎకరం భూమిని అమ్ముటకు ఇష్టపడేవారు కాదు. ల్యాండ్ సీలింగ్ లో మాది కొంత భూమి పోయింది. అప్పుడు చాలామంది మా తండ్రి వద్దకు వచ్చి మీ కొడుకు 18 సంవత్సరాల వయస్సు అని చెప్పినట్లైతే సీలింగ్ లో భూమి పోదని చెప్పారు. కాని భూమికోసం నేను అబద్ధం ఆడలేనని, నా కొడుకు 9వ తరగతి చదువుచున్నాడని చెప్పి, స్కూల్ నుండి బర్త్ సర్టిఫికెట్ ను కూడా సమర్పించాడు. ఫలితంగా భూమి పోయింది. అంతటి సత్యవంతుడు. సం॥ 1970 నుండి పంటలు పండక దినదినము మా పరిస్థితి దిగజారిపోయింది.

విద్యాభ్యాసం

నేను నా 5వ తరగతి వరకు చిన్నగుండవెల్లిలో, 6 నుండి 10 వరకు మా ప్రక్కనున్న పుల్లూరు గ్రామములో, ఇంటర్మీడియట్ ను గవర్నమెంట్ డిగ్రీ కాలేజీ, సిద్ధిపేటలో చదివాను. 1979వ సంవత్సరం నా ఇంటర్ అయిన వెంటనే ఇంజనీరింగ్ లో సీటు లభించనందున, చిన్నగుండవెల్లిలో వ్యవసాయము చేయుచు, సిద్ధిపేటలో బి.ఎస్సీని రెండు సంవత్సరముల వరకు చదివాను. నా రెండవ ప్రయత్నములో కూడా ఇంజనీరింగ్ లో సీటు లభించనందున స్వామివారిపైన కోపముచే 1980లో ఉపవాస దీక్షను విరమించుకున్నాను. నేను ఊరిలో 2 సంవత్సరాలు వ్యవసాయము చేయుట వలన అక్కడి పరిస్థితులు స్వయంగా అర్థం చేసుకున్నాను. మా ఆర్థిక పరిస్థితిని చూచి చలించిపోయాను. ఎలాగైనా ఊరిని వదిలిపోవాలనిపించింది. నాకు ఇంజనీరింగులో సీటు లభించినచో ఉద్యోగము చేయక వ్యాపారము చేసి మా కుటుంబాన్ని ఉన్నత స్థితికి తీసుకు రావాలనే కోరిక అప్పుడే ఏర్పడింది. చివరికి 1981 లో కాలేజి ఆఫ్ ఇంజనీరింగ్ ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయములో సివిల్ ఇంజనీరింగులో సీటు లభించింది. యూనివర్సిటీ హాస్టల్ లో ఉండి విద్యనభ్యసించాను. 1985లో విద్యాభ్యాసము తరువాత జీవనోపాధికి చాలా ఇబ్బంది పడ్డాను. మా ప్రొఫెసర్ కీ.శే డా॥ బద్రుద్దీన్ వద్ద జె.ఆర్.ఎఫ్ గ చేరాను. ఆ తరువాత అదే కళాశాలలో పార్ట్ టైంగా 1987లో స్ట్రక్చరల్ ఇంజనీరింగ్ మాస్టర్ డిగ్రీలో చేరాను.

స్వామివారి లీల

1987 లో నా జీవితంలో జరిగిన ఒక స్వామివారి లీలను చెప్పదలచుకున్నాను. ఒకరోజు కేరళలోని ''విక్రమ్ సారాభాయి'' వారు ఉద్యోగ ప్రకటన ఇచ్చారు. దీనిని చూచిన వెంటనే ఎలాగైనా ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళి, మార్గమధ్యంలో తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శించుకోవాలనిపించింది. ట్రివేండ్రమ్ కు ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళి ఆ తర్వాత అక్కడే ఉన్న శ్రీ అనంతపద్మనాభస్వామివారిని దర్శించుకున్నాను. పెద్ద ఆలయం, చక్కని దర్శనము ఎంతో ఆనందించాను. తిరిగి హైదరాబాద్ వచ్చు మార్గమున ఉదయం 9 గంటల ప్రాంతమున తిరుపతిలో బ్రేక్ జర్నీ చేసి, శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శనార్థమై తిరుమలకు వెళ్ళాను. అప్పుడు నేను స్వామిని చూచుటకు ట్రెయిన్ దిగునప్పుడు నాలో ఏదో తెలియని పులకరింత మొదలైంది. స్వామిని చూడాలనే ఆత్రుత పెరిగింది. దొరికిన వాహనాన్ని పట్టుకుని, కొండపై సామానును లాకర్ లో పెట్టి అత్యంత ఆత్రుతగా స్నానం చేసి ముందు వెనక చూడకుండా స్వామి దర్శనానికి వెళ్ళాను. స్వామివారిని చూడాలనే ఆత్రుత తారాస్థాయికి చేరింది. ఆ స్థితిని వర్ణించలేక పోతున్నాను. ఉదా: ఒక వ్యక్తి తన తల్లిదండ్రులను వదిలి 10 సంవత్సరములు జీవనోపాధికై పరదేశము వెళ్ళి, తిరిగి వచ్చిన వెంటనే, తాను ఇంటికి చేరకముందే తన అమ్మ చివరి దశలో ఉన్నదనే విషయము తెలిసినప్పుడు, తన తల్లిని అత్యంత తొందరగా చూడాలనే ఆత్రుత ఏవిధంగా ఉంటుందో నాకు స్వామిని చూడాలనే ఆత్రుత ఆ విధంగా ఉంది. లోనికి వెళ్ళినకొద్దీ

ఆత్రుత పెరుగుతోంది. ప్రక్కనున్న భక్తుల మాటలు వినబడుట లేదు. కాళ్ళు చేతులు వణుకుచున్నవి. శరీరం కంపించుచున్నది. ఈ స్థితిలో స్వామి వద్దకు వెళ్ళాను. నా శరీరం లోని నవనాడులు కంపించాయి. కళ్ళనుండి ఆనంద బాష్పాలు పట పట క్రింద రాలాయి. స్వామి శ్రీవేంకటేశ్వరా అంటూ దండం పెట్టుకుని బయటకు వచ్చాను. శరీరం చల్లబడ్డది. కాని స్వామి విరహాన్ని భరించలేక బయట ఏదో ఒకటి తిని మళ్ళీ దర్శనానికి వెళ్ళాను. అత్యంత తపనచే భావోద్రేకానికి గురై, దర్శన లైనులలో మధ్య మధ్యన దూరుచు ఆరోజు మొత్తం 7 దర్శనాలు చేసుకున్నాను. ఏడవ దర్శనము సందర్భముగా నా కాలి వ్రేళ్ళకు ఒక రాయి బలంగా తాకడం వలన చాలా నొప్పి లేచింది. వెంటనే ఇది శ్రీవేంకటేశ్వరుని ఆజ్ఞగా “ఇక చాలు వెళ్ళు, ఇతర భక్తులు దర్శించుకోవాలి” అనే ఒక భావన నా హృదయములో కలిగింది. మరియు శ్రీవేంకటేశ్వరా “నేను నీవాడిని, మీరు నావారు” అనే తెలియని భావం ఏర్పడింది. చివరికి సాయంత్రం 6 గంటలకు హైదరాబాదుకు తిరుగు ప్రయాణమైనాను. ఆ తరువాత నుండి నా జీవితంలో వృద్ధి చెందుట ప్రారంభమైంది. ఆర్థికంగా దిగజారిపోవుటచే మానసికంగా, శారీరకంగా మా తల్లిదండ్రులు క్రుంగిపోయారు. కుటుంబ బాధ్యత, మా చెల్లెలికి సంబంధం చూసి పెండ్లి చేసే బాధ్యత నేనే తీసుకున్నాను. ఉద్యోగం చేయటం ఏమాత్రం ఇష్టం లేక ప్రైవేట్ కన్స్ట్రక్షన్స్ చేసుకుంటున్నాను. చివరికి పాలిటెక్నిక్ కళాశాల లెక్చరర్ గ 1987 అక్టోబర్ లో చేరాను. కాని ఇది రుచించక 1990 లో నా పెండ్లి అయిన వెంటనే మానేసి తిరిగి కన్స్ట్రక్షన్స్ లో పూర్తిస్థాయిలో చేరాను.

వివాహం

హైదరాబాద్ వాస్తవ్యులైన చెఱుకుపల్లి నారాయణరెడ్డి, శకుంతలాదేవి ఏడవ సంతానం, ఎం.ఎస్సీ కెమిస్ట్రీ చదివిన చి॥ సురేఖారెడ్డితో తేది 04-03-1990లో నాకు వివాహం జరిగింది. ఈ పెండ్లి కూడా స్వామివారి లీలలో భాగంగానే జరిగింది. 1987 నుండి పెండ్లి నిమిత్తమై ఎంతో మంది అమ్మాయిలను చూచాను. అదే క్రమములో ఒకరోజు ఈ సురేఖను కూడ పెండ్లిచూపుల్లో వారింట్లో చూచాను. తొలి చూపులో ఆమె నాకు నచ్చలేదు. కాని గతంలో పరిచయమున్న వ్యక్తిలాగ అనిపించింది. నాలో తెలియని దగ్గరి భావాలు రాసాగాయి. చివరికి పెండ్లికి నిరాకరించాను. ఇలా మూడు నెలలు గడిచాయి. నేను నిరాకరించుటచే ఈమధ్యన ఆమెకు మరో సంబంధమును కూడ చూచారు. ఈ మూడు నెలల కాలము నాలో సురేఖతో వెనకటి పరిచయమున్న భావన ఎక్కువైంది. ఈ భావన నాకే కాకుండ సురేఖకు కూడా కలిగింది.

చివరికి ఈ భావనకు లోనై పెండ్లికి ఒప్పుకున్నాను. తేది 28-02-1990 నాడు మా చెల్లెలు పెండ్లి బడికోల్ బాల్ రెడ్డితో చేసి, తేది 04-03-1990 నాడు నేను పెండ్లి చేసుకున్నాను. ఏప్రిల్ 1990 నుండి ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి పూర్తిస్థాయిలో కన్స్ట్రక్షన్ రంగములో బిల్డరుగా వ్యాపారము చేయుట మొదలు పెట్టాను. వ్యాపారములో చాలా ఆటుపోట్లు వచ్చాయి,. ఈ నెల ఎలా గడుస్తుంది అనుకున్న సందర్భాలు ఎన్నో ఉన్నాయి.

నాకు ఇద్దరు పుత్రులు. వేదాంత్ మరియు అరవింద్ రెడ్డి. మా తండ్రి తేది 22-12-1990 నాడు చనిపోయారు. నా భార్య ఎం.ఎస్సీ చదివినప్పటికీ పిల్లల పోషణార్థమై ఉద్యోగము చేయక ఇంటిపట్టునే ఉండేది. నాకు వ్యాపరము పైన, నా భార్యకు కుటుంబము పైన ఎక్కువ ఇష్టాలు ఉండేవి. నేను 1987లో పార్ట్ టైంగ ఇంజనీరింగ్ మాస్టర్ డిగ్రీలో చేరాను. ఇది రెండున్నర సంవత్సరాల కోర్స్. కాని నేను వ్యాపారము నందే మనస్సు నిలుపుట వలన క్లాసులకు సరిగా వెళ్ళేవాణ్ణి కాను. రేపు పరీక్ష అనగా గుర్తుకొచ్చేది కాబట్టి పరీక్షను వ్రాసేవాడిని కాదు. వ్యాపారములో డబ్బు వస్తుంది కావున చదువుయందు ఆసక్తి తగ్గింది. అది ఒక డిగ్రీ సాధించుటకు తప్ప నా జీవితానికి ఎందుకు పనికివస్తుందనే అభిప్రాయముతో ఉండేవాణ్ణి. చివరికి మే నెల 1992 లో మాస్టర్ డిగ్రీ నా చేతికి వచ్చింది.

పైన చెప్పిన ప్రతి విషయాన్ని శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తన లీలలలో ఉపయోగించుకున్నాడు. సం॥ 1995 నుండి హైదరాబాద్ లోని దుర్గాబాయ్ దేశ్ ముఖ్ కాలనీలో నేనే నిర్మించిన “వెంకటగిరి రెసిడెన్సీ” అనే అపార్టుమెంటులో నివాసముండేవారిమి. సం॥ 1999లో నేను కొంత ఆర్థికముగ ఎదిగిన తరువాత, మమ్ములను కష్టాలకు గురి చేసిందనే కసి చేత ఊరిలోని మా ఇల్లును అమ్మి మరో ఇల్లును నిర్మించుకున్నాము. 1999 వరకు వ్యాపారమే ముఖ్యంగా జీవించాను. అక్టోబర్ 1999 నుండి స్వామి లీలలు ప్రారంభమైనాయి.

స్వామి లీలలు ప్రారంభం :

నా వ యస్సు 39 ఉన్నప్పుడు, అక్టోబర్ 1999 లో డయాబెటిక్ వచ్చింది. ఈ విషయం తెలిసిన వెంటనే మాపై భారం పడ్డట్లనిపించింది. జీవితంపై నిరాశ కలిగింది. ఎలాగైనా దీనిని అధిగమించాలనే ఉద్దేశ్యముతో యోగా, ప్రాణయామ నేర్చుకున్నాను. ప్రతిరోజు ఒక గంట యోగా, ప్రాణాయామం, మరో గంట నడక అలవాటు చేసుకున్నాను. చక్కని జీవన విధానాన్ని అలవాటు చేసుకున్నాను. భక్తిమార్గము ఆకర్షించింది. మాంసాహారముపై విరక్తి కలిగింది. పనిభారము, సమస్యలు ఉండకూడదని భావించి వ్యాపారాన్ని సగానికి తగ్గించాము. అపార్టుమెంట్స్ బదులు కొన్ని ఇండిపెండెంట్ ఇళ్ళు కట్టడం ప్రారంభించాను. అల్వాల్ లోని రైతుబజార్ ఎదురుగా గల జి.వి.రెడ్డి కాలనీలో 600 గజాలలో నాలుగు ఇళ్ళను కట్టుట ప్రారంభించాను. ఇలా వ్యాపారాన్ని తగ్గించి నా జీవితాన్ని క్రమబద్ధీకరించుకున్న తరువాత సం॥ 2000 ఏప్రిల్ నుండి స్వామివారి ప్రత్యక్ష లీలలు ప్రారంభమైనాయి. నాకు స్వామివారి ప్రత్యక్ష లీలలు సం॥ 2000 నుండి ప్రారంభమైనప్పటికీ అశ్రద్ధచే వాటిని వ్రాయలేదు. ఒక నాలుగు పొందిన తరువాత నాకు మాత్రమే అర్థమయ్యే విధంగ, సారాంశమును ఒక డైరీలో వ్రాశాను. చివరికి స్వామివారు ఏదో సాధించుటకు వీటిని ప్రసాదించుచున్నారని గ్రహించి తేది 20-07-2002 నుండి ప్రత్యేక పుస్తకములు పెట్టి వ్రాయుటను మొదలుపెట్టాను.

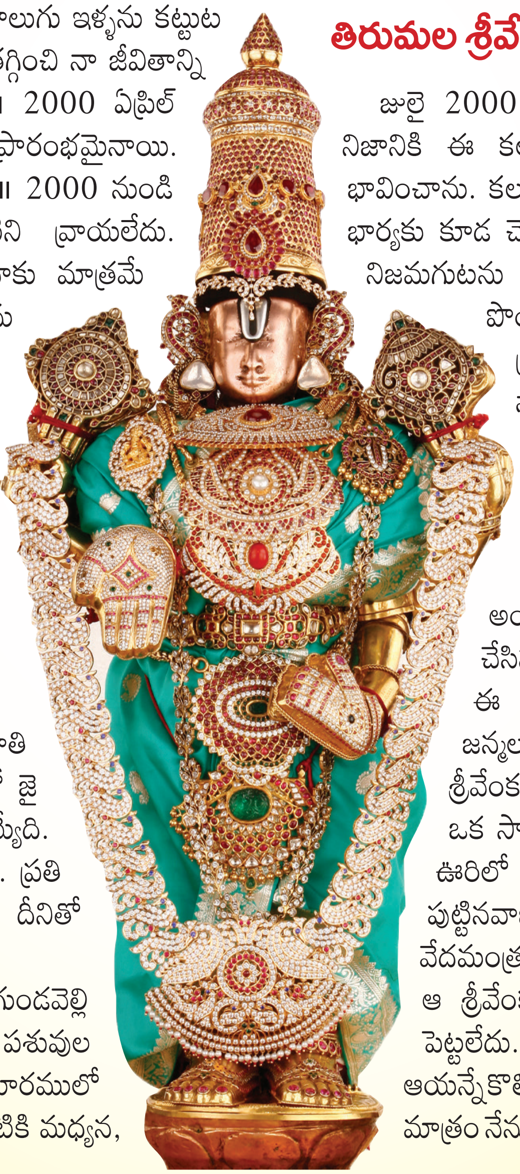

శ్రీ ఆంజనేయుని దర్శించుట :

ఏప్రిల్ 2000, మొదటి అనుభూతి : అప్పట్లో ప్రతి శనివారము టీవీలో జై హనుమాన్ సీరియల్ ప్రసారమయ్యేది. నేను దానిని అతి శ్రద్ధగ చూచేవాడిని. ప్రతి ఎపిసోడును తప్పకుండ చూచేవాడిని. దీనితో నాకు దైవభక్తి, శ్రద్ధ చాల పెరిగాయి.

కల: మా సొంత గ్రామము చిన్నగుండవెల్లి లోని మా తోటబావి వద్ద రెండు పశువుల కొట్టములు కలవు. దానికి కొంత దూరములో మా తండ్రి సమాధి కలదు. ఈ రెండింటికి మధ్యన, పశువుల కొట్టము ముందు నేను శ్రీ ఆంజనేయుణ్ణి చూచాను. ఆయన జై శ్రీరామ్ అంటూ తన గదను పైకి ఎత్తాడు. ఆ ఆంజనేయుడు నేను టీవీ సీరియల్ లో చూచే ఆంజనేయుడు ఒకటే విధంగా కలడు. పైగా అదే గొంతు, జైశ్రీరామ్ అంటూ ఆయన పైకి ఎగిరాడు. తన కాళ్ళను క్రిందికి ఒత్తుచు జైశ్రీరామ్ అంటూ తన గదను పైకి ఎత్తుచు ఎగిరాడు. ఇంతే కల. ఇందులో "జైశ్రీరామ్" అనే పదము నా మనస్సులో పదే పదే మారుమ్రోగింది. నేను చాల సంతోషించాను. శ్రీ ఆంజనేయుడు దర్శనమిచ్చాడని మురిసిపోయాను.

నేను జైహనుమాన్ టివి సీరియల్ చూచుచున్నాను కాబట్టి అదే భావముతో ఉన్నా కాబట్టి ఈ కల యాదృచ్ఛికంగా వచ్చిందని భావించి ఎక్కువ విలువ నీయలేదు. ఇలా సమయము గడుస్తున్నది. వ్యాపారము చేసుకుంటున్నాను.

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శించుట

జులై 2000 ప్రాంతములో మరో కల కన్నాను. నిజానికి ఈ కలను కూడ నేను యాదృచ్ఛికమనే భావించాను. కలను పొందిన 15 రోజుల వరకు నా భార్యకు కూడ చెప్పలేదు. కాని కలలోని అంశములు నిజమగుటను చూచి ఆమెతో చెప్పాను. దీనిని పొందిన రెండు సంవత్సరముల తరువాత వ్రాసినప్పటికీ ఆ కలలోని భావాలు నా మనస్సులో ముద్రించుకున్నందున ఉన్నది ఉన్నట్లుగా ఇలా వ్రాశాను.

"ఇది నా జన్మలో మరచిపోని సంఘటన. నా జన్మ పావనమైన సంఘటన. నేను పుట్టింది ఇందుకే అయి ఉండవచ్చును. నేను ఏ జన్మలో చేసిన పుణ్యమో నన్ను ఆ దేవాది దేవుడు ఈ జన్మలో కరుణించాడు. కొన్ని వేల జన్మలు తపస్సు చేసిన దొరకని భాగ్యాన్ని ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నాకు ప్రసాదించాడు. నేను ఒక సామాన్య మానవుణ్ణి. ఒక మారుమూల ఊరిలో వ్యవసాయ వృత్తిగల కుటుంబంలో పుట్టినవాణ్ణి. పూజ చేయు విధానము కాని, వేదమంత్రములు కాని తెలియదు. ఏ ఒక్కరోజు ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరునికి అభిషేకించి నైవేద్యము పెట్టలేదు. కాని నా కష్ట సమయములందు ఆయన్నే కొలిచేవాణ్ణి. ఏదో ఒక దేవుణ్ణి కోరుకో అంటే మాత్రం నేను శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణే కోరుకుంటాను. నా

తల్లి రుక్కమ్మ, తండ్రి వెంకటరెడ్డి గార్లు కూడ పెద్దగ చెప్పుకోతగిన భక్తులు కారు. మా ఇంటిలో శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి నేను మాత్రమే ఎక్కువ కొలిచేవాణ్ణి. నాకు నా తల్లితండ్రులు శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి కొలవమని చెప్పలేదు. నేను 2వ తరగతి చదువుచున్నప్పుడు మా అమ్మమ్మగారి ఊరు, అప్పనపల్లికి పోయాను. అక్కడ నా సమవయస్సు వారైన మేనమామ కొడుకు, పెద్దమ్మ కొడుకులు ప్రతి శనివారము శ్రీవేంకటేశ్వరునికి ఉపవాస దీక్ష ఉండుటను చూచి ప్రభావితుడనై, నేను కూడ ఈ దీక్షను ప్రారంభించాను. ప్రతి శనివారము పూజ చేసేవాడిని. రాత్రిపూట ఉపవాస దీక్ష చేసేవాడిని. మా తల్లితండ్రులు కూడ నా నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకించలేదు. ఉపవాస దీక్షకు తగిన ఏర్పాట్లు చేసేవారు. ఈ విధంగా ఇంటర్ వరకు ఉపవాస దీక్ష కొనసాగించాను. తరువాత ఇంజనీరింగ్ లో సీటు రావాలని ఆ దేవదేవుణ్ణి కోరుకున్నాను. కాని రాలేదు. మరొక సంవత్సరం కూడా రాలేదు. కోపముతో ఆ దేవునిపైన విశ్వాసము సన్నగిల్లింది. ఉపవాస దీక్ష మానివేశాను. కాని తరువాతి సంవత్సరం కాలేజి ఆఫ్ ఇంజనీరింగ్, ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలో సీటు లభించింది. కాని తిరిగి ఉపవాస దీక్షను కొనసాగించలేదు. కాని ఎక్కడో నా హృదయంలో ఆయనే ఉన్నాడన్న మాట మాత్రం నూటికి నూరు పాళ్ళు నిజం. ప్రతి కష్టంలో ఆయన్నే వేడుకునేవాడిని. నా నోటికి అనుకోకుండ ఆయన పేరు, రూపము గుర్తుకు వచ్చేవి. నాకు సర్వము ఆయనే అనే నమ్మకం కలదు. నా సర్వ దుఃఖములను ఆయనే తీర్చునను విశ్వాసము దృఢముగా కలదు.

ఇది అంతా ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుని లీల మాత్రమే అని దృఢముగ ఇప్పుడు చెప్పగలను. లేకుంటే నేను 2వ తరగతి నుండి 13 సంవత్సరములు క్రమం తప్పకుండ ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరునికి ఉపవాస దీక్ష ఉండుట, అందులో మాలాంటి కుటుంబంలో అంటే ఆయన కటాక్షమే అని చెప్పగలను. నా యందు ఆ దయామయుడు తన పరిధులను మించి కటాక్షించాడు అంటే అందులో సందేహమే లేదు.

వివాహము తరువాత ప్రతిరోజు ఉదయము పూజ చేసి భోజనము చేయుట అలవాటు చేసుకున్నాను. ఇలా నా జీవితము జరుగుచున్నది. ఏదేని కష్టము కుటుంబములో కాని లేదా వ్యాపారములో కాని వచ్చినప్పుడు ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి మాత్రమే వేడుకునే వాడిని. మా తండ్రి గారిని కూడ వేడుకుంటాను. మా తండ్రి పేరు వెంకటరెడ్డి, తల్లి రుక్కమ్మ. అందువల్ల నేను ఒక్కొక్కప్పుడు స్వయంగా ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరునికి బిడ్డనన్న భావన కలుగుచుండును.

నేను కన్స్ట్రక్షన్ వ్యాపారము చేయుచుంటిని. అందులో సాధక బాధకాలు చాల ఉండును. అప్పుడు ఆల్వాల్ లోని ఓమ్ సాయి కాలనీలో డ్యూప్లెక్స్ ఇల్లును కట్టుచున్నాను. ప్లాట్ కొని, పర్మిషన్ తీసుకుని ఇళ్ళు కట్టి అమ్ముట నా వ్యాపారము. అది 600 గజముల స్థలము. అందులో 4 ఇండ్లు కట్టుచున్నాను. రెండు శ్లాబులు పూర్తయినవి. బ్రిక్ వర్క్ మొదలైంది. దీని వెనుక శ్రీమాన్ బ్రిగేడియర్ జి.బి.రెడ్డి అని ఒక రిటైర్డు మిలిటరీ ఆఫీసర్ ఉంటున్నాడు. ఆయన ఈ కాలనీకి ప్రెసిడెంట్. నాకు మిత్రుడే. ఆయనకు, నేను ప్లాట్ కొన్న యజమానికి శత్రుత్వము. ఒకరోజు జి.బి.రెడ్డి గారు నా వద్దకు వచ్చి నీకు ఆయన కొంత ప్రభుత్వ భూమిని అమ్మాడని, ఆయనపై కేసు పెట్టమని అన్నారు. దానికి నేను నిరాకరించుటచే ఆ కోపము నాపై తీసుకొనుటకు సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

ఇంతలో నాకు ఆ సమయము వచ్చింది. భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగునో తెలిసింది. ఏ విధంగా ఉండగలనో ఊహించుకొంటిని. ఆ సంఘటన నాకు, నా జీవితానికి అత్యంత శుభకరమైంది. నేను ఒకవేళ గత జన్మములు ఎత్తినచో, నా అన్ని జన్మములలోను ఈ జన్మమే శ్రేష్ఠమైనది. నా జన్మ ధన్యమైంది.

కల : ఆ రోజు మామూలుగనే మా ఇంట్లో పడుకున్నాను. ఆ రాత్రి ఒక స్వప్నము వచ్చింది. అందులో నన్ను ఒక అదృశ్య శక్తి మా ఇంటి నుండి దక్షిణం వైపుకు తీసుకెళ్ళింది. తమిళనాడు వైపు తీసుకెళ్ళుచున్నదని కలలోనే అనుకున్నాను. చివరికి తిరుపతికి తీసుకెళ్ళింది. ఇంతలో చిత్రం జరిగింది. స్వయంగా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నాముందు నిలిచాడు (లేదా ఆ శక్తి నన్ను తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని ముందు దింపింది). నల్లని ముఖము, నల్లని చేతులు, నల్లని కాళ్ళు, చక్కని పీతాంబరమును ధరించినాడు. శంఖు చక్రములను ధరించినాడు. ఒక చెయ్యి అభయమును ప్రదర్శించుచున్నది. మరొక్క చేయి కటి యందు ఉన్నది. అతనిపైన బంగారు మకర తోరణము ఉన్నది. నేను ఆయన ముందు నిలబడ్డాను. స్వామివారు తన అణువణువును చూపెట్టారు. ఆయన అభయ హస్తములోని గీతలను కూడ స్పష్టంగా చూచాను. నేను అలాగే చాలాసేపు నిలుచున్నాను. చివరికి నాలో ఒక పులకరింత వంటిది కలిగింది. నాకు రాబోవు రోజులలో చాల కష్టములు వచ్చునని అనిపించింది. నేను అలాగే స్వామివారిని చూచుచుంటిని. ఆ స్వామి నాతో ఒక్క మాట కూడ మాట్లాడలేదు. కాని నాకు రాబోవు రోజులలో చాలా కష్టములు వచ్చునని ఒక అనుభూతి కలిగింది. నా అరికాళ్ళనుండి వణుకుతో కూడిన భయము ప్రారంభమైంది. కొంచెము సమయము తరువాత స్వామివారిలో చలనము కనబడ్డది. స్వామి తన అభయ హస్తమును తీసి నాకు షేక్ హ్యాండ్ (హల్లో) రూపముగ ఇవ్వబోయాడు. అప్పుడు నాలో "నీవు భయపడకు నేనున్నాను. నీకు ఏమీ కాదు" అన్నట్లు అనుభూతి కలిగింది. నేను ఆయన చేయిని హల్లో రూపంగా నా చేయితో అందుకోబోవు

లోపల కల అదృశ్యమైంది. ఇది నా జీవితములో జరిగిన నిజమైన సంఘటన. తెల్లవారి మామూలుగ పూజమందిరములో పూజ సమయమున నాకు దర్శనమిచ్చినందులకు కోటి కోటి ప్రణామములును తెలుపుకున్నాను. పైన చెప్పిన స్వప్నములో స్వామివారు అత్యంత ప్రకాశవంతంగా కనబడ్డారు. అభిషేకము తరువాత నీటి పదనలో ఎలా మెరుస్తూ ఉంటారో ఆ విధంగా అత్యంత నల్లగా కనబడ్డారు. ఆ రూపము నా మనస్సులో బలంగా ముద్రించుకుంది. ఈరోజు కూడా నేను అదే రూపును ధ్యానించుదును. ఇది కల.

దీని అర్థము నాకు తరువాత తెలిసింది. నాకు నా జీవితములో ఎప్పుడు రాని కష్టములు వచ్చాయి. ఎప్పుడు ఏమి కీడు జరుగునో అని భయము ఒకటిన్నర సంవత్సరముల పాటు జరిగింది. భయముతో ఒళ్ళంతా వణుకుట, ప్రతిక్షణము ఆ దేవాది దేవుణ్ణి ధ్యానించడం జరిగింది. జి.బి.రెడ్డి గారికి నాపై చాల కోపము కలిగి నా యొక్క 4 ఇళ్ళను కూలగొట్టించాలని కంటోన్మెంట్ అధికారులకు, బ్రిగేడియర్ కు, పూణేలోని మరియు ఢిల్లీలోని వారి హెడ్ ఆఫీసుకు కంప్లైంట్ రాస్తూ నేను కొంత ప్రభుత్వ భూమిలో కన్స్ట్రక్షన్ చేశానని, అనుమతికి విరుద్ధంగా కట్టానని, ఇది కాలనీ వారికి ఇబ్బంది అని, త్వరగ దీనిని కూలగొట్టవలెనని ప్రతి 3 రోజులకొక కంప్లైంట్ రాస్తూ ఉండెను. ఆ అధికారులందరు ఆయనకు చాలా మిత్రులు. పైగా ఆయన క్రింద ఒకప్పుడు పని చేసినవారు కావటం ఆయనకు అనుకూలించింది. కంటోన్మెంట్ వారు ఒక నోటీసు ఇచ్చారు. ఎం.ఆర్.వో మరియు కంటోన్మెంట్ అధికారులు నాలుగు సార్లు సర్వే చేశారు. ఒక 15 సార్లు అందరు వచ్చి చూచారు. కాని చివరికి ఇది ప్రైవేటు భూమి అని, అది నాదేనని తేల్చి చెప్పారు. కాని కన్స్ట్రక్షన్ అనుమతి ప్రకారం లేనందున 256 నోటీసు ఇచ్చి 15 రోజులలో కూల్చెదమని చెప్పారు. నేను ఒక అడ్వకేటు వద్దకు వెళ్ళాను. ఆయన 13వ రోజు కోర్టులో వేశాడు. కాని ఆ కోర్టు ఆర్డర్ ఇవ్వలేదు. కంటోన్మెంట్ వారికి 7 రోజుల నోటీసు ఇచ్చింది. దీనితో వారు 16వ రోజు అంటే 18-11-2000 నాడు కూల్చుటకు రంగం సిద్ధం చేసుకున్నారు. వారికి ఢిల్లీ నుండి, పూణే నుండి ప్రెజర్ ఎక్కువైంది. ఏవిధంగానైనా దీనిని కూల్చవలెనని నిర్ణయించుకున్నారు. 17వ తేదీన పోలీసు ప్రొటెక్షన్ కోసం ఉత్తరం కూడా వ్రాశారు. ఇంతలో హైకోర్టు నాకు వారం రోజుల వరకు స్టే ఇచ్చారు. నాకు ఈ 7 రోజులు నిద్ర పట్టలేదు. చివరికి 7 రోజుల తర్వాత సిటీ కోర్టులో నా స్టే డిస్మిస్ అయింది. మళ్ళీ పారలు, గునపములు, మనుష్యులను సిద్ధం చేసుకుని నా బంగ్లాలను పడగొట్టుటకు వెళ్ళుచున్నారు. ఆ క్షణంలో వేరే కోర్టు 14 రోజుల వరకు స్టే ఇచ్చారు. దీనిని వారు వెకేట్ చేయించుటకై ముగ్గురు నలుగురు అడ్వకేట్స్ వారి పక్షమున వాదించారు. విపరీతమైన ఒత్తిడి, ఏ క్షణములో ఏమి జరుగునో అని భయము. ఆ ఇళ్ళను ఎవరు కొనవద్దని శ్రీమాన్ జి.బి.రెడ్డి గారు అందరికీ చెప్పడం జరుగుచుండెను. ఈ విధముగ నా పంచ ప్రాణములు నా చేతిలో లేవు. ప్రతిక్షణము శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణే ధ్యానించడం జరిగింది. ఇది నాకు ఆ దేవుణ్ణి ధ్యానించుటకు ఆ దేవాది దేవుడు కల్పించిన మంచి సదవకాశము. దీనిని నా జన్మలో మరువలేను. ఇలా ఒకటిన్నర సంవత్సరముల వరకు అంటే దాదాపు మార్చి 2002 వరకు, ఎప్పుడు ఏమి జరుగునో అనే భయముతో ఉన్నాను. కాని చివరికి ఏమీ కాలేదు. ఇదంతా ఆ దేవుని కృపవల్లే జరిగిందన్నది నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం. ఇట్టి నాలుగు ఇళ్లలో చివరి ఇల్లును స్వామివారి ప్రసాదంగా ఇప్పటికి నా వద్దనే ఉంచుకున్నాను.

స్వామి శిక్షణ

పైన చెప్పిన ప్రతి విషయము పైకి కనబడేది మాత్రమే అంతరంగంగ ఈ సంఘటనలో ఎంతో శిక్షణ ఇచ్చాడు. నాకు వ్యాపారమంటే ఇష్టమైనప్పటికీ, నా వ్యామోహాన్ని వంద రెట్లు పెంచాడు. ఏ చిన్న సంఘటన జరిగిన భరించలేని స్థితి కలిగించాడు. భయముతో స్వామివారిని నిరంతరం స్మరించేవాడిని. అలా శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి ప్రభూ అని పిలవగానే పరిగెత్తుకొచ్చి నా హృదయము లోనికి ప్రవేశించేవాడు. వెంటనే నేను తీవ్రమైన భావస్ఫూర్తికి గురయ్యేవాడిని. నా హృదయంలో దైవాన్ని దర్శించేవాడిని. శరీరం రోమాంచితం అయ్యేది. ఆనందపు భావాలలో మునిగి తేలేవాడిని. అన్ని సమస్యలపైనున్న మమకారము తగ్గి స్వామివారిపైననే సంపూర్ణ మనస్సు లగ్నమయ్యేడిది. పరమానంద భావానికి లోనయ్యేవాడిని. ఒకరకమైన దివ్యమైన రసామృతాన్ని గ్రోలేవాడిని. మనసు చెప్పలేని వర్ణించలేని పరమానందమును పొందుచు, ఆనంద బాష్పాలు కళ్ళనుండి జాలువారుచుండెడివి. ఎంతగా ఆనంద పడేవాడినంటే నా చొక్కా ఛాతీభాగము చాలావరకు ఆనంద బాష్పాలతో తడిసిపోయేది. నా కళ్ళలో అంతటి నీరు (ఆనంద బాష్పాలు) ఎక్కడినుండి వచ్చుచున్నవో తెలియక ఆశ్చర్యపడేవాడిని. ప్రభూ! అని పిలవగనే స్వామివారు ఎక్కడున్నా క్షణంలో పరుగెత్తుకొచ్చేవాడు. నా హృదయంలో నిలిచేవాడు. ఇంకా చెప్పాలంటే ప్రభూ! అనే పదంలో 'ప్ర' అనే అక్షరాన్ని పలుకగనే స్వామివారు ఏతెంచి 'భూ' అనే అక్షరం పలికే లోపలే నా హృదయంలో నిండిపోయేవారు. అప్పటికే కళ్ళవెంట నీరు పటపట రాలుచుండేది. అమితమైన ఆనందాన్ని అనుభవించేవాడిని. రోజుకు కనీసం 5 నుండి 10 సార్ల వరకు

ఇలా జరుగుచుండేది. నన్ను పరమానంద భరితుణ్ణి చేశాడు. ఈ లోకంలో ఆనంద సామ్రాజ్యానికి రాజుగ చేశాడు. లేదా ఆనంద సామ్రాజ్యములో ఒక గొప్ప కోటీశ్వరుణ్ణి చేశాడు. నేను అనుభవించిన ఆనందము బహుశా ఈ లోకంలో చాలా తక్కువ మంది అనుభవించి ఉంటారు. ఆనంద సామ్రాజ్యానికి రాజుగ నాది నేను తలచుకున్న సందర్భాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. దివ్యభావాల పరాకాష్ఠకు వెళ్ళేవాడిని. ఈ లోకపు వ్యవహారాలన్న మరిచేవాడిని. ఒక్కొక్కసారి ఆనందమును భరించలేక సొమ్మసిల్లిపోయే స్థితి కలిగేది. ఇంతకంటే ఆనందం లోకంలో వెతికినా దొరకదు. అంత ఆనందాన్నిచ్చాడు. మూగవాడిగ అనుభవించేవాడిని. ఇలా మొత్తం ఒకటిన్నర సంవత్సరాలు నా నరనరాలలో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నావాడుగ లీలయైపోయాడు.

పైన చెప్పిన స్వప్నములో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు దర్శనమిచ్చి, అణువణువును చూపెట్టాడని మాత్రమే చెప్పాను. కాని ఈ సంఘటన ద్వారా నాలో "భక్తి" బీజమును నాటాడు. స్వప్నము తరువాత 15 రోజుల వరకు ఎలాంటి పరిణామాలు చోటు చేసుకోలేదు. ఆ తరువాత బీజము మొలకెత్తి నా నరనరాల్లో వ్యాపించింది. స్వామివారి స్మరణలో కలిగే ఆనందమును వదలలేక అంతర్ దృష్టి బాహ్యదృష్టి అనే రెండు దృష్టికోణాలను ఏర్పరచుకొని, అంతర్ దృష్టితో సదా ఆయనను స్మరించుటను అలవాటు చేసుకొన్నాను. స్వామివారి గురించి మరింత తెలుసుకోవాలన్న తపన నాలో పెరిగింది.

సంపూర్ణ శరణాగతి

ఒక సమయంలో నా ఇళ్ళను కూల్చుటకు అధికారులు సిద్ధం అయ్యారు. ఆపుటకు నా శక్తి సరిపోలేదు. ప్రయత్నించి అలసిపోయి చివరికి సాయంత్రం 5 గంటల ప్రాంతమున మా ఆఫీసుకు వచ్చి స్వామివారిని ప్రార్థించుట మొదలుపెట్టాను. ఆ సమయాన శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తప్ప నాకు దిక్కెవరు లేరనే భావన కలిగింది. వెంటనే స్వామివారిని అత్యంత ఆత్రుతతో కళ్ళనుండి నీరు జాలువారగ, రోమాంచితుడనై ప్రభూ! శ్రీవేంకటేశ్వరా అంటూ భయమును, ఆనందమును తట్టుకోలేక ఒక ఉన్మాదిలాగ కేకలు పెడుతూ అరిచాను. ప్రభూ! ప్రభూ! అంటూ ఆయననే స్మరించుచూ బాహ్య ప్రపంచమును పూర్తిగా మరచిపోయాను. ఆ సమయమున నాకు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తప్ప మరేది కనబడలేదు. మొత్తం గంటన్నర కాలం ఈ ఘటన జరిగింది. చివరికి నేను మీవాడను ప్రభూ, నన్ను స్వీకరించండి అంటూ గట్టిగా ఏడ్చుచు మొర పెట్టుకుంటూ నాది నేను నా సమస్త సంపద, పరివారముతో పాటు మీవారమని, స్వీకరించమని పెద్దగా అరుస్తున్నాను. చివరికి నాది నేను నా కుటుంబముతో సహా మానసికంగా ఒక వస్తువులాగా మారిపోయి మా ఆఫీసు నుండి ఎగిరి తిరుమల శ్రీవారి ఆలయంలోని హుండీలో పడిపోయాను. ప్రభూ! మీ హుండీలో పడిన ప్రతి వస్తువు మీదే. ఇప్పుడు నేను మీ వాడిని. మీ ఆస్తిని. నాపై మీకు పూర్తి అధికారమున్నది. నేను, నా కుటుంబము, ఆస్తిపాస్తులు అన్నీ మీవే. నాకంటూ ఏమీ లేదు అంటూ గొల్లున అరుస్తూ అనంతమైన ఆనందముతో, శరీరం మొత్తం రోమాంచితం కాగా నేను స్వర్గలోకమున విహరించునట్లు ఆనందపడ్డాను. పరవశించిపోయాను. ఇప్పుడు నేను మీవాడనని, ఈ లోకానికి ఉపయోగపడే ఏదేని మంచిపనిని నాచే చేయించండని దీనంగా వేడుకున్నాను. మరియు ప్రభూ! నేను అజ్ఞానిని. ఏది మంచో, ఏది చెడ్డదో తెలియదు. బోధ చేసే గురువులు, పెద్దలు లేరు. జీవితంలో ఎలా ప్రవర్తించాలో ఎలా మాట్లాడాలో తెలియదు. అన్నీ మీరే అని అనుకుంటున్నాను కాబట్టి ఇప్పటినుండి నా మనస్సులో ఉద్భవించే ప్రతి ఆలోచన మీదే కావాలి. నేను ఆ ఆలోచన ప్రకారమే నడుచుకుంటాను. అది తప్పు ఆలోచన కాకూడదు. లోక కళ్యాణం కోసమై లేక మీ సంకల్పమై ఉండాలని వేడుకున్నాను. ఇంతటి ఆనందమును నేను ఏ రోజు అనుభవించలేదు. ఇది పరమానంద స్థితి. ఆనంద బాష్పాలు వచ్చేటువంటి ఆనందం కంటే పదిరెట్లు అధిక ఆనందమును ఇచ్చే స్థితి. భగవంతుడు తలచుకుంటే తప్ప మనము దీనిని పొందలేము. ఆయన అనుగ్రహముచే మాత్రమే సాధ్యము. నా జీవితములో ఈరోజు వరకు ఏకధాటిగ ఒక గంటకు పైగ అనుభవించిన పరమానంద స్థితి కేవలం మూడుసార్లు మాత్రమే. అందులో ఇది మొదటి స్థానం ఇవ్వదగింది. ఈరోజు నేను గంటన్నర వరకు ఈ స్థితిని అనుభవించాను. నాకు తెలియకుండానే సంపూర్ణ శరణాగతిని, ప్రపత్తిని ఘటించాను. ఆ తర్వాత నా సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయాను. నేను శ్రీవేంకటేశ్వరుని వ్యక్తిననే భావన నా మనస్సులో బలంగా నాటుకున్నది. ఒకరకంగా ఈరోజుతో సాయిరెడ్డిగ నా జీవితము పరిసమాప్తి చెంది శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడిగ నూతన జీవితము లోనికి అడుగిడాను.

ఇక్కడ మరొక్క విషయం చెప్పదలచుకున్నాను. నేను, నాది నేను నాకున్న సర్వస్వము, కుటుంబంతో సహా మీకు సమర్పించాను అని చెప్పాను. దీనర్థం ఆరోజు వరకు నాకు ఈ భూమిపైన ఉన్న సమస్త ఆస్తులపైన, ధన వాహనాల పైన, కుటుంబ సభ్యుల పైన, ఇతర వ్యక్తులపైన ఎంత అధికారముంటుందో ఆ మొత్తం అధికారాన్ని స్వామివారికి సమర్పించాను. ఈ భూమిపైన నాకంటూ, నావారంటూ ఎవ్వరూ లేరు అనే స్థితిని కల్పించుకున్నాను.

ఇది నేను స్వామివారి వైపు వేసిన మొదటి అడుగు. ఆ తరువాత నా ప్రతి అడుగు, తెలిసి వేసినా, తెలియక వేసినా శ్రీవేంకటేశ్వరుని వైపే వెళ్ళింది.

ఈ రోజు పొందిన పరమానందాన్ని మరువలేకపోయాను. మళ్ళీ పొందాలనిపించింది. తెల్లవారి తిరిగి అదే సమయానికి అదే ఆఫీసులో మళ్ళీ శరణాగతి చేశాను. స్వామివారిని అత్యంత ఆత్రుతతో ప్రేమతో స్మరిస్తూ, ప్రార్థన చేయుట ప్రారంభించాను. కాని నిన్న పొందినంతటి ఆనందాన్ని పొందలేకపోయాను. చివరికి నా హృదయాన్ని స్వామివారికి సమర్పించు సమయమున, నా హృదయాన్ని చూచుకున్నాను. చిత్రం జరిగింది. నా హృదయ స్థానము ఖాళీగా కనపడ్డది. అప్పుడు అర్థం అయింది. దీనిని నిన్ననే స్వామివారికి ఇచ్చేశాను కాబట్టి ఖాళీగా ఉన్నదని అనుకున్నాను. అంతటితో ప్రార్థన ముగించాను. మళ్ళీ తిరిగి ఎప్పుడు ఇలా ప్రయత్నించలేదు.

స్వామినుండి భావాలు చేరుట

జులై 2000లో కల కన్న తరువాత ఒకానొక సమయాన ఇలా అనుకున్నాను. నేను ఏ రోజు శ్రీవేంకటేశ్వరుడంటే ఇష్టం అని ఆయనతో చెప్పలేదు. అలాంటప్పుడు నాకు శ్రీవేంకటేశ్వరుడంటే ఇష్టం అనే నా మనస్సులోని భావాలు ఆయనకెలా తెలిసింది? అనే అనుమానముతో ఉన్నాను. దీనికి జవాబుగ ఒక చక్కని మరో లీలను చూపాడు.

లీల : ఆ లీలలో ఎలాగైతే కాంతి కిరణాలు సూర్యుని నుండి ప్రారంభమై అద్దంపై పడి పరావర్తనం చెందినట్లు మన మనస్సులో కలిగే భావాలు మొదట స్వామివారి నుండి ప్రారంభమై మనకు చేరి మననుండి పరావర్తనం చెంది తిరిగి స్వామికి చేరుటను చూపెట్టాడు. ఇలా ప్రతి భావము భగవంతుని నుండే మనకు చేరును. తరువాత మనము ఆ భావాన్ని ఏ విధంగా స్వీకరించుచున్నామనే విషయం కూడ వెంటనే స్వామివారికి తెలిసిపోతుంది. ఈ విధమైన లీలను చూపుచు ఈ స్థితి నుండి శిక్షణ ఇచ్చుటను ప్రారంభించాడు.

నా దశ: నిరంతరము శ్రీవేంకటేశ్వరుని చూచుచు, ఆయనను స్మరించేవిధంగా చేశాడు. సంపూర్ణ శరణాగతి చేసి ఆయనవాణ్ణినే భావనతో జీవించుట ప్రారంభించాను. శ్రీవేంకటేశ్వర పాద సేవకుడిగ నాది నేను భావించుకున్నాను. మరియు నా మనస్సులోని భావాలు స్వామివారివని, ప్రతిభావం ఆయనకు తెలుసునని భావించి సన్మార్గములో పయనించుటకు తోడ్పడింది. ముఖ్యంగా ఈ లీలలో స్వామివారిపై, ఆయన మాటపై విశ్వాసము కలిగి ఉండునట్లు చేశాడు. స్వామివారితో అత్యంత దగ్గరి బంధము ఏర్పడింది. స్వామిని విడిచి ఉండలేని స్థితిని కల్పించాడు. నాది నేను నా కుటుంబముతో పాటు సర్వదాస్తిని ఆయనకు ధార పోయుట వలన మాపైన స్వామివారికి సంపూర్ణ అధికారము లభించింది. మరియు ఇది స్వామివారు ప్రసాదించిన సేవా వృక్షానికి వేళ్ళలాగ పని చేసింది. నా మొదటి కలలో ఎక్కడైతే శ్రీ ఆంజనేయులవారు 'జైశ్రీరాం' అంటూ పైకి ఎగిరాడో అదే స్థలములో 'హరినామ క్షేత్రము'ను స్థాపించుమని శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ఆజ్ఞాపించాడు. బహుశా స్వామివారు వచ్చుటకు ముందు తన సేవకుడు వచ్చి ఆ ప్రాంతాన్ని చూచినట్లుంది.

స్వామివారి లీలలలోని రహస్యం

స్వామివారి లీలలలోని రహస్యమును తెలుపుచున్నాను. స్వతహాగా నేను చాలా ధైర్యవంతుణ్ణి. ఛాలెంజింగ్ పనులంటే చాలా ఇష్టం. కష్టాలను ఎదుర్కొని పోరాడుటలోనే ఆనందమును అనుభవించేది. కాని శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కల్పించు చిక్కుల్లో చిక్కినప్పుడు చాలా బాధపడేవాడిని. నా ధైర్యం ఏమాత్రం పనిచేయక పోవును. విల విల కొట్టుకుందును. ఆ బాధలను భయమును తట్టుకోలేకపోయేవాడిని. నీటి నుండి బయటకు తీసిన చేపపిల్ల వలె కొట్టుకుందును. ఆ కొట్టుకొనుటలో రకరకాలుగా స్వామివారిని ప్రార్థించేవాడిని. ఆయనను ఏవిధంగా ప్రార్థించుతే తృప్తిచెందును? ఆయనకు మన నుండి ఏమి కావాలి? నా నడవడి ఏ విధంగా ఉండాలి? మొదలగునవి నా మనస్సుకు వచ్చేవి. రకరకాల వాగ్దానాలను చేసేవాడిని. నాకు తెలియకుండానే నూతనమైన వాగ్దానాలను, ప్రతిజ్ఞలను నాచే చేయించేవారు. ఈ విధంగా నాకు తెలియకుండనే ఒక

నూతన బీజం నా మనస్సులో పడేది. ఆ విధంగా తాను ఏ మార్పు కోరుకొనునో, ఏది అవసరమో దానిని నా హృదయములో నాకు తెలియకుండానే బీజం నాటేవరకు ఈ లీల కొనసాగేది. ఆ తరువాత కొంత విశ్రాంతి ఇచ్చి మళ్ళీ అవసరమున్నప్పుడు ఈ నాటిన బీజం మొలకెత్తేటట్లు చేసేవారు. మరిన్ని లీలలను ఆ దిశగ నడిపి నా మదిలో తాను కోరుకున్న విధంగా మార్చేవారు. కొన్నిసార్లు దుఃఖకరమైన సంఘటనలు, మరికొన్నిసార్లు ఆనందకర సంఘటనలను సృష్టించి నన్ను తాను అనుకున్న దారిలో అనుకున్న విధంగా నడిపించేవారు. స్వామివారు అనుకున్నది సాధించేవరకు ఈ శిక్షణ కొనసాగేది.

భాగవత ఆశీర్వాదము : తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని ఆజ్ఞచే కేవలము మీ యొక్క ఆశీర్వాదము పొందుటకని, మరియు స్వామి సంకల్పములో మిమ్మల్ని కనీసం ఆశీర్వాద రూపకంగా నైనా భాగస్వాములుగ చేయుటకు ఈ లీలలను ప్రచురించుచున్నాము. కావున ఈ లీలలను చదివిన ప్రతి భక్తుడు వయస్సు, లింగ భేదం లేకుండా స్వామి వారిని స్మరించి సంకల్పం నెరవేరాలని ప్రార్థించుచు ఆశీర్వదించగలరని ప్రార్థన. **(సశేషం)**

ఆగండి.. ఆలోచించండి

తన బాధ ప్రపంచానికి బాధ అన్నాడు దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి.ప్రపంచం బాధ తన బాధ అన్నాడు శ్రీశ్రీ. భగవత్ భాగవతుల ఆనందమే తన ఆనందం అన్నాడు సాయి రెడ్డి (గోవింద దాసు). తన స్వప్న అనుభూతులను నిత్య జీవితానుభవాలతో కలగలిపి నూతన ఆధ్యాత్మిక తరంగాలను సృష్టించి ఆలోచింపచేస్తున్నాడు సాయిరెడ్డి.

"దిశా నా దశ" పైకి చదువుతే విచిత్రమనిపిస్తుంది. లోతుల్లోకి వెళితే భగవంతునికి భక్తునికి మధ్య భక్తుని దీనాలాపన ఏదో తెలియరాని తపన ఆవేదన కర్తవ్యాచరణం నేను నాది నాకోసమనే కర్తృత్వభావత్యాగనిరతి పాఠకుణ్ణి మధురానుభూతుల్లోకి తీసుకెళ్తుంది. ఇది సత్యం.. సత్యం. ఒక భక్తుడు ఆర్ద్రహృదయుడై నిత్యం భగవంతునితో మాట్లాడుతూ వుండాలని అదే భగవత్ సన్నిధికి సోపానాలని తెలుస్తోంది.

భగవద్దాసానుదాసులలో చరమదాసులకే ఈ దిశ.. నా దశ అర్థమవుతుంది.

– శ్రీనివాస దాసుడు రాళ్ళబండి శ్రీనివాసన్

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ.. నా దశ

ప్రతి నెల ప్రచురించు ఈ అనుభూతుల హార్డ్ కాపీ కోరు వారు
'శ్రీ వేంకటేశం' మాసపత్రికకు సూచించిన విధంగా చందాదారులుగా కాగలరు.
1 సం|| చందా రూ. 250/–, 2 సం|| చందా రూ. 500/–, 4 సం|| చందా రూ. 1,000/–
జీవిత చందా రూ. 3,500/–, రాజ పోషకులు రూ. 5,116/–.
93482 12354 నంబర్‌కు ఫోన్‌పే, గూగుల్ పే మరియు పేటీఎం ద్వారా
డబ్బు, మీ అడ్రస్ పంపగలరు.

శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు
పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవింద దాసు)
1-1-53, హబ్సిగూడ, హైదరాబాద్, ఫోన్ : 040-27175250
Email : srivenkatesham@gmail.com
Visit : www.srivenkatesham.org